

въ санджака Селфидже, който собствено трѣбва да се счита като продължение на Тесалия, а не Македонски санджакъ, а останалитѣ сж разпрѣснати край Егейско море¹⁾, власи²⁾ (сжщо въ не компактни маси), албанци-християни³⁾, цигани-християни и сърби⁴⁾

Казвамъ по-горѣ „като извадимъ мухамеданитѣ“ отъ цѣлия брой на населението въ Македония, защото, при въоръженото разрѣшаване на Македонския въпросъ — единственъ изходъ отъ положението — никой не ще държи смѣтка за мухамеданитѣ въ Македония, като факторъ—инвокирующъ дадена кауза или налагащъ политически проблемъ, защото „народността“, като социалъ-политическа сжщностъ въ етническитѣ групировки на човѣчеството, съвсѣмъ е чужда на мухамеданството. Друго: мухамеданитѣ, респективно турцитѣ въ Македония, бидейки послѣдни остатъци на монголскитѣ нашествия въ Балканитѣ, като лошъ проводникъ на културата, отъ петъ вѣка насамъ само разрушаватъ безъ да градятъ. Трето: при горнето разрѣшаване на въпроса *Турция изчезва като Европейска сила.*

IV.

Сръбската пропаганда — нейнитѣ прийоми и насока.

Какъ се спечелиха горнитѣ нѣколко хиляди сърбомани, *българи* по етничевъ произходъ и езикъ, за сръбскитѣ интереси въ Турция?

1) Всички *гърци* въ Македония сж 246,204 души. Отъ тѣхъ трѣбва да извадимъ тия, които вѣроятнѣ ще излѣзатъ отъ политическитѣ граници на българска Македония, а именно: каазитѣ Костурска—12037 гърци, Гребенска—13717, Кайлърска—3800, Кожанска—15031, Населишка—23203, Берска—15375, Касандрийска—30359 и Свѣтогорска—2795 или вѣцко 116,317. Тия послѣднитѣ, извадени отъ 246,204 гърци въ Македония, даватъ 129,887 гърци въ бъдеща българска Македония.

2) 73,444 власи въ Македония, отъ които трѣбва да се извадятъ тия които сигурно нѣма да влѣзатъ въ бъдещитѣ политически граници на българска Македония, а именно: 5152 власи въ Костурската каза, 9220 въ Гребенската, 534 въ Населишката, 31 въ Кайлърската, 207 въ Свѣтогорската и 8556 въ Берската—всичко 25500. По тоя начинъ въ бъдеща българска Македония оставатъ 47944 власи.

3) 8,073.

4) Посочения отъ Кънчовъ брой на сжщински сърби въ Македония за 1900 г. (300 въ Скопие и 100 въ Солунъ), отъ тогава до днесъ не се е увеличилъ освѣнъ пакъ главно чрезъ прѣселване изъ Стара Сърбия и Кралството, което увеличение—колкото и да ни липсватъ точни статистически данни—не ни ангажира съ хиляди, а съ десѣтици или най-много стотици. Така, числото на сжщинскитѣ *сърби-християни* въ Македония ще се получи отъ остатъка 17,121 „разни християни“ въ Македония, между които *цигани-християни* държатъ първо мѣсто.